

Združimo se

Da bomo boljše organizirali gospodarjenje, učinkoviteje usklajevali interese delovnih ljudi na osnovi nove ustave, zagotovili večjo socialno varnost delavcev in postavili kvalitetnejši bodoči razvoj.

S takimi izhodišči je kolektiv Jelovice oktobra lani analiziral problematiko nerešenih gospodarskih problemov (realizacija ustavnih sprememb, cene, surovine, izvoz-uvoz, proizvodni programi, investicijska politika, vprašanje nadaljnega razvoja, ipd.) gozdarstva in lesne industrije v Sloveniji in s svojimi stališči in ugotovitvami informiral občinske, medobčinske in republiške politične, samoupravne in gospodarske organe.

Novembra lani pa je predsednik Gospodarske zbornice SRS pismeno povabil vse delovne organizacije gozdarstva in lesne industrije na Gorenjskem, naj sami skupno hitreje rešujemo obstoječo problematiko, marca letos pa skupno s sekretarjem medobčinskega sveta ZK Gorenjske tudi organiziral sestanek direktorjev, predsednikov delavskih svetov in sekretarjev osnovnih organizacij ZK vseh podjetij gozdarstva in lesne industrije na Gorenjskem, kjer smo skupno ugotovili, da je gorenjsko gozdarstvo in lesno industrijo treba združiti v enotni koncept k istim ciljem.

Imenovan je bil iniciativni odbor za pripravo tega združevanja, z osnovno nalogo, da pripravi in pred kolektive predloži optimalni koncept.

Doslej je ta iniciativni odbor imel že sedem sej in skupno z Ekonomskim centrom Maribor pripravil obširno analizo dosedanjega stanja gozdarstva in lesne industrije na Gorenjskem in v Sloveniji ter analizo integrabilnosti in ugotovitev najprimernejše oblike sodelovanja gozdnogospodarskih in lesnopredelovalnih organizacij združenega dela na Gorenjskem. V zaključni fazi pa je tudi osnutek samoupravnega sporazuma o združitvi. Doslej so bile že podane tudi prve informacije samoupravnim organom in družbeno-političnim organizacijam po kolektivih.

S strani Jelovice je doslej v teh pripravah sodelovalo vodstvo podjetja s konkretnimi akcijami, samoupravni organi in družbenopolitične organizacije, pa so občasno ocenjevale, kako se izvaja začetna smer povezovanja.

Kakšen je predlog za novo integracijsko tvorbo?

Delovne organizacije Alpes Železniki, Aero Celje — TOZD Celuloza Medvode, Elan Begunje, GG Kranj, GG Bled, radis — TOZD Škofja Loka, Jelovica Skofja Loka, LIP Bled, ZLIT Tržič se združujejo v sestavljeno organizacijo združenega dela na Gorenjskem.

V okviru te sestavljene organizacije bodo uresničevale oziroma reševale skupno predvsem naslednja področja poslovanja:

1. srednjeročno planiranje,
2. usklajevanje izvajanj gozdnogospodarskih načrtov,
3. projektiranje investicijskih objektov za gozdarstvo in lesno industrijo,
4. a) združevanje sredstev za skupne naložbe,
b) združevanje sredstev za izvajanje skupne politike nabave in prodaje,
5. skupni rezervni sklad za saniranje DO, ki zapadejo v težave,
6. skupna hranilna kreditna služba zaradi združevanja sredstev za naložbo za razvoj zasebnega kmetijstva,
7. celotna nabava in prodaja surovin in polizdelkov, ki se proizvajajo in uporabljajo v okviru SOZD,
8. sporazumevanje o internih cenah in o nabavno prodajnih pogojih,
9. izvoz in uvoz za potrebe DO SOZD,
10. skupno koriščenje obstoječih prodajnih kapacitet doma in v inozemstvu,
11. interne cene se morajo upoštevati najugodnejše — kupoprodajni pogoji na tržišču,
12. tekoče usklajevanje poslovnih politike.

Nova sestavljena organizacija naj bi, če se bodo vsi delovni kolektivi za to odločili, začela poslovati s 1. januarjem 1975 in v svojem sestavu zaposlovala preko 5.200 delavcev, letno ustvarila okrog 1.000.000.000 din celotnega dohodka, razpolagala z 512.000.000 din osnovnih sredstev in 300.000.000 din obratnih sredstev ter okrog 230.000 kubičnih metrov lesne surovine.

Integracija gozdarstva in lesne industrije je za naš ko-

lektiv velikega pomena, saj bomo s to povezavo lahko uspešneje reševali naslednja področja:

- delitev dela in programa,
- ustvarili boljše pogoje za nove investicijske naložbe,
- gospodarjeje izkoriščali obstoječe kapacitete in bolj plansko usmerjali celotni razvoj,
- povečali socialno varstvo delavcev,
- se trajnejše oskrbeli z osnovnimi surovinami,
- uspešneje in enotneje reševali probleme delovnega človeka v gozdarstvu in lesni industriji na Gorenjskem.

Seveda pa je, poleg povezovanja Jelovice v gorenjski kompleks gozdarstva in lesne industrije, spričo njenega programa in usmeritve, pomembno tudi povezovanje v ostali širši slovenski in jugoslovanski prostor, kjer ima že danes Jelovica svoje mesto in svoje trdne poslovne vezi.

Ko je na zadnji seji delavski svet dne 26/8-1974, ocenjeval Jelovico in njeno mesto v nadaljnjih integracijskih procesih na Gorenjskem in v Sloveniji, je o teh vprašanih sprejel naslednje sklepe:

1. Integracija gozdarstva in lesne industrije na Gorenjskem je bistvenega pomena za našo delovno organizacijo, kakor tudi za nadaljnji razvoj gospodarstva na Gorenjskem. Celotno vodstvo naj to integracijo smatra kot prioriteto nalogo in se vsestransko angažira, da se čimprej in uspešneje sprovede v prakso.

2. Za Jelovico in njen nadaljnji razvoj sta bistvenega pomena dva proizvodna programa, t. j. stavbno pohištvo in montažni objekti ter trgovina s svojo trgovsko mrežo.

3. V okviru bodoče SOZD Gorenjske pa je za Jelovico še posebej perspektivno sodelovanje z našim bližnjim sosedom Gradisom. Zato naj se v tem smislu tudi razvije tako sodelovanje skozi operativno poslovanje, kakor tudi pri načrtovanju bodoče poslovanje in investicijske politike.

4. Da bi Jelovica realizirala začetni dolgoročni koncept na področju montažnih objektov, naj se poslovno in samoupravno poveže s Slovenijalesom. Za realizacijo teh stališč naj vodstvo obeh podjetij pripravi:

1. projekt razvoja montažnih objektov — nosilec Jelovica,

2. konkreten program poslovnega in samoupravnega povezovanja.

5. V nadaljnjih dogovorih in delitvi programa v okviru slovenske industrije stavbne- ga pohištva se, glede na dosedanja proučevanja in dogovore ter perspektivni razvoj, delovni organizaciji Inles Ribnica predlaga, da prouči možnost združitve v enotno organizacijo združenega dela Jelovica-Inles. V kolikor je to sprejemljivo, naj se pripravljajo konkretni delovni material in dela na združevanju.

6. Glede na vse ostale integracijske procese in reševanje dolgoročnih ciljev Jelovice, v danih pogojih Jelovica nima dovolj interesa, da bi se že v tej fazi združila tudi

v SOZD IMOS. Vsekakor pa ima velik interes sodelovati z vsemi člani bodoče SOZD, na bazi poslovno-tehničnega sodelovanja, predvsem na področju dobave naših izdelkov in drugim sodelovanjem. V tem smislu naj se tudi sodeluje v pripravah za ustanovitev SOZD IMOS.

S tem sklepi je naš najvišji samoupravni organ začetno jasno smer sodelovanja Jelovice v vseh integracijskih tvorbah, ki v tem času nastajajo na, za Jelovico interesantnem področju v Sloveniji. Mi vsi pa smo dolžni s svojimi akcijami in postopki to globalno začetno smer podprti in realizirati.

Tine Kokelj, dipl. oec.

Koliko neki jih bo prišlo do cilja?

Politik novobled Gorenjcem SOZD obeta, z devet OZD-ov ti tako ga spleta, da SOZD; ta pesem nezapeta, vseh OZD-ov skupaj veže harmonije

Novi način financiranja stanovanjske izgradnje

Verjetno vam je že vsem znano, da so se v letošnjem letu pogoji varčevanja za stanovanjsko izgradnjo v celoti spremenili. Mislim pa da ne bo odveč, če na kratko pogledamo, kako si občan lahko pridobi pravico do POSOJILA ZA STANOVANJSKO IZGRADNJO NA PODLAGI NAMENSKEGA VARČEVANJA

Prvi pogoj je sklenitev varčevalne pogodbe za stanovanjsko izgradnjo pri najbližji podružnici Ljubljanske banke Ljubljana. Občan lahko varčuje z rednimi mesečnimi pologi ali z enkratnim pologom.

Najkrajša varčevalna doba je 2 leti, vendar mora biti privarčevani znesek vsaj tolikšen, da si občan pridobi pravico do posojila v višini 10.000.—din. Med varčevanjem se že privarčevani znesek ne more dvigniti, razen če občan poda pismeno odpoved o varčevanju, podružnici banke. Sklenjena varčevalna doba se lahko na predlog občana skrajša ali podaljša. Če pa občan ob preteku varčevalne dobe ne poda pismenega zahtevka za posojilo in plačuje še naprej, se smatra, da je s pogodbo določeno varčevalno dobo molče podaljšal.

Če občan ne plačuje enega ali več rednih mesečnih pologov, se varčevalna doba podaljša za toliko, kolikor mesecev občan kasni s pologi.

Pravice in dolžnosti iz pogodbe o namenskem varčevanju se lahko prenesejo le na zakonca, otroke, brate, sestre in starše. V primeru, ko pa občan umre pred iztekom varčevalne dobe ali po izpolnitvi vseh pogojev za pridobitev pravice do posojila, lahko vstopi na njegovo mesto dedič, vendar le na podlagi sklepa o dedovanju.

Privarčevani znesek obrestuje podružnica s po 2%, posojilo pa daje po 4% obrestni meri. Če je rok vračanja daljši od 10 let, se po 10 letih odplačevanja poveča obrestna mera na 4%. Posojilo se vrača v mesečnih obrokih, ki znašajo polovico polletne anuitete.

Po končani varčevalni dobi, se privarčevani znesek skupno z obrestmi ne more dvigniti, pač pa se prenese na poseben račun lastne udeležbe občana in se do porabe obrestuje prav tako z 2% obrestno mero, kot med varčevanjem. Pri nakupu stanovanj, se privarčevani znesek porabi na enak način kot posojilo, pri gradnji ali rekonstrukciji družinske stanovanjske hiše, banka vrne varčevalcu na njegovo zahtevo največ 50% privarčevanega zneska v gotovini, ostanek pa lahko porabi le ob predložitvi ustrezne dokumentacije.

Če se občan odpove pravici do posojila po končani varčevalni dobi, mu banka najkasneje v 30 dneh izplača privarčevani znesek z obrestmi, ki so določene za hranilne vloge na vpogled.

Po končani varčevalni dobi pridobi občan pravico do posojila, ki jo uveljavi s predložitvijo posebnega zahtevka podružnici banke.

Višina posojila je odvisna od tega ali občan kupuje ali gradi stanovanje oziroma stanovanjsko hišo v okviru:

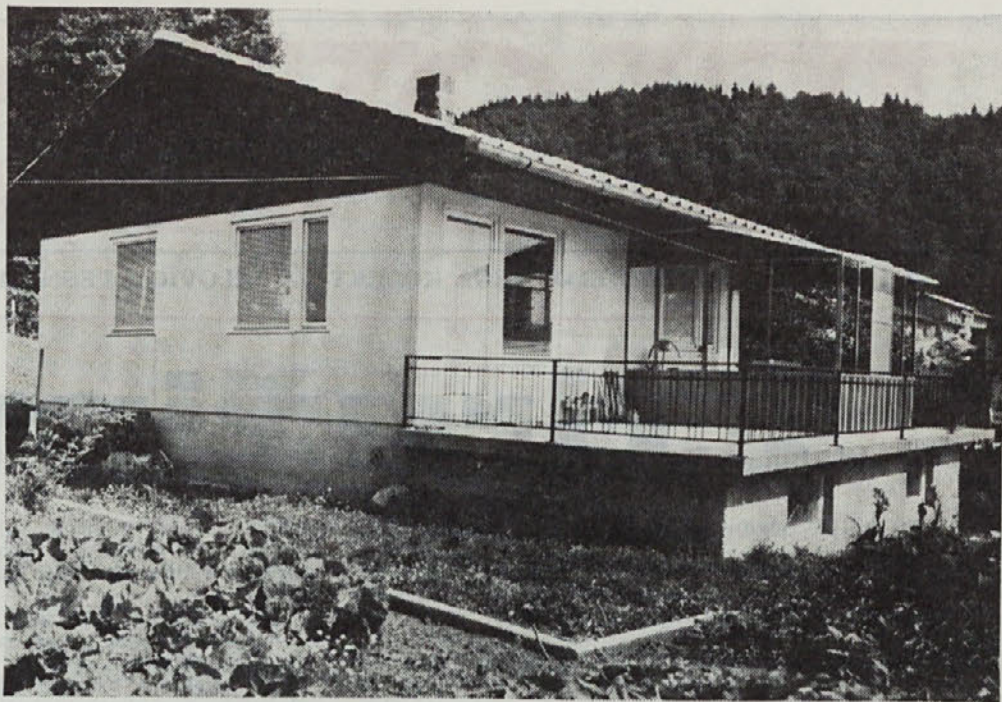
— družbeno usmerjene stanovanjske graditve,

— organizirane stanovanjske graditve na večjih stavbinih kompleksih,

— druge graditve v okviru občinskega programa stanovanjske graditve.

Poleg tega pa je višina posojila odvisna še od:

— višine privarčevanega zneska,

Nasha montažna hiša z urejeno okolico

- varčevalne dobe,
- načina varčevanja,
- vrednosti standardnega stanovanja.

Odplačilna doba je odvisna od povprečnega mesečnega dohodka na člana družine. Če je obrok vračanja nižji, kot bi občan plačeval stanarine, podružnica banke lahko skrajša dobo vračanja.

Če občan varčuje več kot 5 let, dobi sicer isti % posojila kot občan, ki varčuje 5 let, vendar pa se mu doba vračanja za vsako nadaljnje leto varčevanja podaljša za 3 leta. Najdaljša možna doba vračanja pa je 25 let.

Privarčevani znesek in višina posojila ne moreta presežati vrednosti standardnega

stanovanja, do katerega ima občan pravico. V takšnem primeru se višina posojila ustrezno zniža.

Sedaj, ko smo si na kratko ogledali kako poteka novi način financiranja stanovanjske izgradnje, si za lažje razumevanje ogledimo še dva praktična primera varčevanja:

Občan, ki kupuje ali gradi stanovanje oz. stanovanjsko hišo v okviru družbeno usmerjene stanovanjske graditve, dobi in vrača posojilo tako:

Varčevalna doba	Posojilo izraženo z odstotkom od privarčevanega zneska (brez obresti)		Če znaša poprečni mesečni dohodek na člana družine	
	z rednimi mesečnimi pologi	z enkratnim pologom	manj	več
2 leti	80 %	120 %	12 let	9 let
3 leta	120 %	160 %	15 let	12 let
4 leta	160 %	200 %	18 let	15 let
5 let	200 %	250 %	20 let	17 let

kot polovica poprečnega mesečnega osebne dohodka ugotovljenega v SRS v letu pred odobritvijo posojila
je doba vračanja posojila

Občan, ki kupuje stanovanje ali zida stanovanjsko hišo izven usmerjene ali organizirane stanovanjske graditve, vendar v okviru občinskega programa stanovanjske graditve, dobi in vrača posojilo po tej lestvici:

Varčevalna doba	Posojilo izraženo z odstotkom od privarčevanega zneska (brez obresti)		Če znaša poprečni mesečni dohodek na	
	z rednimi mesečnimi pologi	z enkratnim pologom	manj	več
2 leti	60 %	100 %	9 let	6 let
3 leta	100 %	140 %	12 let	9 let
4 leta	140 %	180 %	15 let	12 let
5 let	180 %	220 %	17 let	14 let

kot polovica poprečnega mesečnega osebne dohodka ugotovljenega v SRS v letu pred odobritvijo posojila
je doba vračanja posojila

(Ne)skrite rezerve

Z delno izboljšanimi rezultati poslovanja, ki so se pokazali v I. polletju 1974 lahko rečemo le, da smo na poti, ki lahko vodi do boljših uspehov. To pot pa bomo prehodili uspešno le, če se bomo vsi zelo prizadevali na vseh področjih.

Vemo, da je zmogljivost naših sredstev za delo zelo na nizki stopnji. Če temu prištejemo še zelo slabo izkoriščanje sredstev za delo (35—40%), lahko takoj ugotovimo, da smo še daleč od zgornje meje končnega cilja. Slabemu izkoriščanju sredstev za delo lahko mirno prištejemo tudi slabo oz. neracionalno izkoriščanje materialov. Prav tako posvečamo premalo pozornosti raznim postopkom dela, kar ima za posledico neracionalno trošenje moči in neučinkovitosti pri izvajanju del.

Določene zadeve, ki bi lahko bistveno vplivale na celotno poslovanje in končne rezultate, se dajo postopoma odpravljati oz. izboljševati z večjim prizadevanjem vseh članov OZD. Taka prizadevanja bi se morala pričeti že pri smotni izrabi repromaterialov (pisarniških, brusilnega papirja, rezilnega orodja itd.). Predvsem naj se vsak uporabnik teh sredstev postavi na stališče, da mora v bistvu sam plačati tudi neizrabljen brusilni in pisarniški papir, polito barvo, odvržene žeblice itd. Malokdve v proizvodnji, da stane ena pola brusilnega papirja dim. 30 x 30 cm v trgovini 3 din, da stane en kg barve več kot 30 din in da so temu primerno dragi vsi ostali materiali. Malo je zaposlenih delavcev, ki bi jim bilo neprijetno (Nadaljevanje na 3. strani)

Desetletnica izvoza montažnih hiš v ZR Nemčijo

Lansko leto je poteklo deset let od novembra 1963, ko je Jelovica izvozila s pomočjo Slovenijalesa prvo montažno hišo firmi golf — pk — Hausbau v Stuttgartu.

Hkrati s tem jubilejem je sovpadlo tudi leto, ki je po nenehnem porastu števila hiš v posameznih letih doseglo rekord — čez 70 hiš. Ob tem jubileju je vznikla misel, da se temu da tudi nekoliko slavnostno obeležje.

V četrtek, 16. maja, smo na loškem gradu v Škoparjevi hiši ob prisotnosti predstavnikov vseh treh partnerjev podpisali in izmenjali protokolarno listino, ki simbolično prikazuje potek posla skozi vseh preteklih deset let. Ob tej priliki je Slovenijales prodal obema partnerjema lični skulpturi Ribničana — simbol suhe robe. V spomin na desetletno sodelovanje smo g. Potzolliju poklonili umetniško sliko Škofje Loke, ki mu jo je v svojem ateljeju predala avtorica — slikarka Dora Plestenjak.

S slikovitega loškega gradu smo se odpeljali na Bled, kjer je bilo svečano kosilo, ki so se ga udeležili vsi tisti,

ki so ta posel uvedli v dokaj težkih razmerah in ga z voljo, trudom in znanjem pripeljali do tega jubileja. Med drugimi so dali priznanje jubileju s svojo udeležbo ing. Pavel Oljč, Franc Puhar in ing. Zdravko Ogris. Izredno prijetno je bilo poslušati kramljanje in obujanje spominov na dogodke iz tega obdobja, še posebej na sam začetek, kakor je to opisal »prvi monter« Franc Avguštin ali Alojz Igljčar, ki je večino teh hiš pospremil v svet.

Med kosilom so predstavniki vseh treh firm v krajših nagovorih izrazili zahvalo vsem, ki so pripomogli k uspešnemu sodelovanju in zaželeli uspešno sodelovanje tudi vnaprej.

Po tem uradnem delu se je večina udeležencev odpeljala z »motorno pletno« še na idilični blejski otok in po ogledu znamenitosti »odjadrala« nazaj ter se po krajšem postaniku v Podvinu razšla z željo, da bi posel uspeval v isti meri še naprej in da bi lahko čez leta spet praznovali poudoben jubilej!

Lovro Kalan

(Ne)skrite rezerve

(Nadaljevanje z 2. strani)

jetno, če bi jim iz rok padel električni ročni strojček, ali druga naprava, ter se tako pokvarila ali pa pregorela zaradi nevdrževanja, oz. preobremenitve. V takem primeru je potrebno samo pomisliti, da en strojček stane pol starega milijona, samo rotorček pa recimo 1000 din. Če torej posvetimo večjo pozornost vzdrževanju strojev in naprav (kar se sedaj ne dogaja), bo zmogljivost strojev večja, kvaliteta boljša, v večje delo pa bo vložena manj napora. Vsak od nas doma pazi, da ima vklopljene samo tiste električne potrošnike, ki jih rabi, ker ve, da bo v nasprotnem primeru račun znatno večji. Ne ravnamo pa tako tudi v tovarni, kjer pustimo vklopljene luči in druge potrošnike po nepotrebnem. Če vemo, da nas električna energija mesečno stane cca 7 starih milijonov in da je od tega recimo neracionalno potrošene 20% (pozabljene luči, stroji v praznem teku itd.). So pa še drugi podobni primeri. Zelo je pomembno, da se kar najbolj racionalno izkoristi naša osnovna surovina — les. Skoraj ne bi smelo prihajati do tega, da se recimo okenski pokončnik izloči iz nadaljnje proizvodnje zaradi napak v lesu takrat, ko so bile na njem opravljene že vse delovne operacije, ampak mora oseba, ki dela na razrezu oz. krojenju lesa, že takrat pred-

videti, za kakšen okenski ali drug element je primeren posamezen kos lesa.

Ob tej priliki bi poudaril, da noben član OZD ne bi smel biti ravnodušen do kakršnih koli napak, ki se v podjetju dogajajo. Če bi v podjetju uspeli v tem, da bi se delavci sami pričeli zanimati za izboljšanje posameznih delovnih postopkov, bi bil to velik korak v smeri povečanja produktivnosti. Zavedati se moramo vsi skupaj, da drobnih tehnoloških rešitev, ki v masi predstavljajo ogromno, ne more brez sodelovanja direktnih proizvajalcev rešiti noben inženir. Da bi pa delavci sodelovali v tej smeri, pa bomo morali ideje, izboljšave in novatorstva primerno stimulirati, ne pa, da na račun racionalizacije in kasnejšega presejanja norme zaradi izboljšanja postopka enostavno postavimo nove normative, kar je pa destimulacija.

Nedvomno je v podjetju še veliko del, kjer se obstoječi normativi ljubosumno čuvajo na istem nivoju, čeprav bi jih lahko upravičeno dvignili. Jasno je, da delavci za isti denar raje delajo počasneje. Če bi pa za malenkostne spremembe na delovnih mestih, ki bi pogojevale spremembo normativa navzgor, delavce nagradili enkratno, bi do takih ukrepov prav gotovo prihajalo na pobudo delavcev samih.

Kužnik Anton

Deset let plodnega sodelovanja s firmo golf-pk-Stuttgart je dokaz solidnosti posla. Od ene same stanovanjske hiše leta 1963 je v letu 1973 obseg narasel že na 70 različnih stanovanjskih hiš. Tudi vnaprej bodo dobave naraščale, to je želja tako proizvajalca kot kupca. Jubilejni dokument podpisujejo dipl. inž. Lovro Kalan, predstavnik Jelovice, Škofja Loka, dipl. inž. arch. Egon R. Potzoll od firme golf-pk in Stane Razpet, predstavnik Slovenijales — trgovina, TOZD, izvoz polfinalnih izdelkov. Čestitamo!

Družbeni dogovor o enotnih načelih in merilih kadrovske politike v občini Škofja Loka

1.

Na osnovi resolucije o osnovnih kadrovske politike v SR Sloveniji in potreb osnutka plana družbeno-ekonomskega razvoja v občini Škofja Loka za razdobje od leta 1976 do 1980 ter zaključkov in sklepov, ki so jih sprejeli skupščina občine Škofja Loka in njeni organi, z namenom postaviti realne in uresničljive cilje za enotno razreševanje kadrovske politike in kadrovskih problemov v občini Škofja Loka, bodo podpisniki družbenega dogovora vprašanja kadrovske politike urejali in izvajali tako, kot določa ta dogovor, h kateremu pristopajo.

Podpisniki dogovora bodo uveljavljali kadrovske politiko kot neločljivi sestavni del samoupravne poslovne politike temeljnih organizacij združenega dela, njihovih asociacij in družbenopolitičnih organizacij ter samoupravnih interesnih skupnosti.

V cilju, da delovni ljudje v družbenopolitični skupnosti in v svojih organizacijah na vseh področjih združenega dela, postanejo tvorca in nosilci kadrovske politike, bodo podpisniki dogovora zagotavljali takšne družbene razmere, ki bodo omogočale vsestranski razvoj sposobnosti vseh delovnih ljudi, zlasti mladine, ki bodo zagotavljale vsakomur, njegovim sposobnostim in znanju ustrezno mesto v družbi in ki bodo omogočale uveljavljanje svobodnih, odgovornih, kulturno osveščenih in ustvarjalnih osebnosti.

2.

Podpisniki bodo najpozneje do 31/12/1975 sprejeli na

osnovi analize obstoječe kadrovske strukture in lastnih razvojnih programov za svoje organizacije srednjeročne programe kadrovske politike, ki bodo usklajeni s srednjeročnim programom družbeno-ekonomskega razvoja občine in republike.

Podpisniki bodo v skladu s tem družbenim dogovorom najpozneje do 31/12/1975 dopolnili in priredili svoje akte o sistemizaciji delovnih mest na osnovi dejanskih potreb, ki jih bodo ugotovili na podlagi opisa nalog delovnih mest ter analize potreb strokovnosti, znanja in sposobnosti značilnih za posamezno delo oz. delovno mesto.

3.

V sistemizaciji delovnih mest bodo določili največ eno alternativo pri zahtevanih stopnjah šolske izobrazbe za posamezno delovno mesto.

Zahtevane delovne izkušnje za posebna strokovna, vodilna in vodstvena delovna mesta ne bodo presegle pet let.

Objektivno bodo ocenili, kakšne delovne izkušnje in sposobnosti so potrebne za posamezno delovno mesto. Izkušnje se ne bo enačilo z delovno dobo, pač pa se bodo ocenile po funkcionalni usposobljenosti delavcev.

Sistemizacijo delovnih mest bodo stalno dopolnjevali in prilagajali organizacijskim, tehnološkim in poslovnim spremembam v skladu z razvojem organizacije združenega dela in dejavnosti.

4.

Podpisniki se obvezujejo, da si bodo medsebojno pomagali pri izvajanju tega do-

govora ter sprejemali uveljavljanje osnovnih načel in določil o sistemizaciji delovnih mest. Občinski upravni organi so dolžni, da dajejo pobudo za medsebojno sodelovanje in pomoč.

5.

Za zmanjševanje in postopno odpravo razlik med zahtevano in dejansko izobrazbo zaposlenih, se bodo podpisniki zavzemali:

— na nova in prosta delovna mesta bodo sprejemali le delavce z zahtevano izobrazbo za delovno mesto,

— če se na ponovno objavljeno prosto delovno mesto ne bodo prijavili kandidati z zahtevano strokovno izobrazbo, bodo podpisniki ravnali v skladu s 5. in 6. členom zakona o medsebojnih razmerjih to je, da bodo delavca z neustrezno izobrazbo sprejeli le za določen čas,

— delavcem, ki zasedajo delovna mesta, za katera nimajo zahtevane izobrazbe, bodo omogočili pridobitev take izobrazbe,

— delavce, ki imajo eno stopnjo nižjo dejansko izobrazbo od zahtevane, pa v določenem roku po uveljavitvi tega dogovora, računajoč za srednjo šolo enak čas kot traja redno šolanje, za višjo in visoko pa največ enkrat daljšo dobo, kot traja redni študij, manjkajoče izobrazbe ne bodo pridobili, bodo razporedili na prosta delovna mesta, ustrezna stopnji njihove izobrazbe.

6.

Delavci, ki ne izpolnjujejo zahtev delovnega mesta glede šolske izobrazbe, pa delo (Nadaljevanje na 4. strani)

Družbeni dogovor o enotnih načelih in merilih kadrovske politike v občini Škofja Loka

(Nadaljevanje s 3. strani)

uspešno opravljajo, lahko po sklepu pristojnega samoupravnega organa organizacije ostanejo na delovnem mestu, če so imeli na dan uveljavitve dogovora najmanj 20 let delovnih izkušenj in 45 let starosti.

Za uresničevanje nalog iz te in prejšnje točke dogovora bodo podpisniki do konca leta 1975 izdelali poseben načrt in seznam tistih, ki bodo po sklepu samoupravnega organa ostali na delovnem mestu, za katerega nimajo ustrezne izobrazbe.

7.

Podpisniki bodo skrbeli za izobraževanje in usposabljanje delavcev. Za uspešno opravljanje njihovih delovnih, samoupravnih in družbenopolitičnih nalog ter napredovanja po sposobnostih in delovnih uspehih, bodo zagotavljali:

— da bo izobraževanje dostopno vsem delavcem,

— da bo družbeno izobraževanje sestavni del vsakega usposabljanja za delo in uveljavljanje delavcev v delo na delovnem mestu, ki je pogoj za celovito in ustvarjalno uveljavljanje delovnih ljudi,

— s stalnim izobraževanjem bodo omogočali še uspešnejše uveljavljanje delovnih ljudi pri izvajanju samoupravnih odnosov ter izkoriščanju dosežkov znanosti.

8.

Podpisniki dogovora bodo delavcem, ki se bodo izobraževali ali strokovno izpopolnjevali na podlagi potreb plana organizacije, zagotavljali:

— povračilo celotnih stroškov šolnine,

— povračilo dejanskih stroškov za prevoz od kraja zaposlitve do kraja šolanja, če je ta izven kraja zaposlitve,

— nadomestilo osebnega dohodka, kadar je delavec odsoten od dela zaradi dohodka in osebnih dohodkov za čas, ko je delavec na rednem letnem dopustu.

Za prvo opravljanje izpitov bodo podpisniki zagotovili naslednje število delovnih dni STUDIJSKEGA DOPUSTA:

— za vsak razred osnovne šole tri dni,

— za vsak izpit predmeta na poklicnih, srednjih in višjih šolah najmanj tri dni,

— za vsak izpit predmeta na visokih šolah in podiplomskega študija najmanj štiri dni,

— za zaključni izpit na srednjih šolah 5 dni,

— za diplomu na višjih šolah 10 dni,

— za diplomu na visokih šolah ali podiplomskega študija 14 dni.

9.

Temeljna izobraževalna skupnost in delavska univerza bosta v sodelovanju z organizacijami združenega de-

la čas pouka in program šolanja za zaposlene uskladile odnošno prilagodile potrebam organizacij, katerih delavci se izobražujejo.

10.

Podpisniki zagotavljajo, da bodo letno prispevali sredstva za izobraževanje zaposlenih in novih kadrov najmanj v višini, kot so se obvezali s samoupravnim sporazumom o delitvi dohodka in osebnih dohodkov oziroma v skladu s potrebnimi njihovega plana kadrov in izobraževanja.

Podpisniki bodo po pristojnih organih enkrat letno pregledali in razpravljali o izvrševanju plana izobraževanja zaposlenih.

11.

Podpisniki sprejemajo kot stalno nalogo organizirano uvajanje poučevanje novo zaposlenih v cilju zagotovitve v čim krajšem možnem času polno in vsestransko delovno usposobljenost delavcev. Strokovno izpopolnjevanje in sistematično napredovanje zaposlenih, bo stalna skrb podpisnikov dogovora.

Ob preusmeritvi proizvodnje oziroma dejavnosti bodo podpisniki sporazuma poskrbeli za prekvalifikacijo delavcev. Pri tem sta dolžna aktivno sodelovati pristojni zavod za zaposlovanje in ustrezna izobraževalna organizacija.

12.

Podpisniki bodo zagotovili družbenopolitično, ekonomsko-tehnično izobraževanje in kulturno vzgojo ter izobraževanje za zaposlene, posebej za novo sprejete delavce, za strokovni, vodilni in vodstveni kader ter za člane organov samoupravljanja. Vsebinsko in način ter sredstva in pogoje izobraževanja bodo podpisniki določili v svojih letnih in srednjeročnih načrtih izobraževanja in kadrovske politike. V ta namen bodo neposredno aktivno sodelovali delavska univerza, temeljna izobraževalna skupnost ter druge interesne skupnosti v občini.

13.

Družbenopolitične organizacije občine, zlasti pa zveza sindikatov in zveza mladine bodo skupaj z osnovnimi organizacijami skrbela za uresničevanje in izvajanje izobraževanja iz prejšnje točke. V zvezi s tem bodo proučile sedanjo obliko in obseg družbeno-ekonomskega izobraževanja ter obstoječe materialne in druge pogoje ter predlagale sprejem potrebnih ukrepov.

14.

Izobraževalne organizacije so dolžne posvečati vso skrb posebno nadarjenim otrokom, da se bodo njihove sposobnosti maksimalno razvijale.

Podpisniki s področja šolstva in drugih organizacij, predvsem pa zavod za zapo-

slovanje, bodo nadarjenim otrokom socialno šibkih družin, posebej delavskih in kmečkih, nudili vso pomoč pri vključevanju v nadaljnje šolanje ter nanje opozarjali za zainteresirane organizacije. Komunalni zavod za zaposlovanje ima v zvezi s tem posebno nalogo, da skupaj s šolo take otroke odkriva, vodi evidenco ter išče možnosti štipendiranja in druge oblike pomoči.

15.

Podpisniki bodo vse zaposlene, ki nimajo dokončane osnovne šole, predvsem pa mlade in sposobne delavce, ki so se posebno izkazali na delovnem mestu, vzpodbujali in jim omogočili, da osnovno šolo končajo.

Temeljna izobraževalna skupnost in šole so dolžne storiti vse, da bodo otroci oz. mladi delavci, preden stopijo v delovno razmerje, končali osemletko.

Temeljna izobraževalna skupnost, delavska univerza in občinska konferenca Zveze mladine Slovenije in Občinski sindikalni svet bodo v 6 mesecih po uveljavitvi tega dogovora, v sodelovanju z delovnimi organizacijami, izdelali enoten program osnovnošolskega izobraževanja zaposlenih ob delu. Pri tem ima neposredno nalogo delavska univerza.

16.

Delavska univerza, kmetijske organizacije in ustrezne samoupravne interesne skupnosti imajo kot stalno nalogo skrb za organizacijo in izvedbo strokovnega izobraževanja ter usposabljanja kmečkih gospodarjev, gospodinj in deklet, da se strokovno in kvalitetno usposobijo za sodobno kmetijsko gospodarjenje in za nudenje uslug gostom v okviru kmečkega turizma.

Za uresničevanje te naloge morajo izdelati dolgoročne in letne načrte, katerih realizacija naj poteka preko organiziranih tečajev in seminarjev.

Za izdelavo načrtov in izvajanje sta zadolžena ustrezna samoupravna interesna skupnost in delavska univerza.

17.

Podpisniki bodo v svojih aktih o delitvi dohodka in osebnih dohodkov izpopolnili sistem delitve tako, da bo čimbolj vzpodbujal in stimuliral boljše rezultate dela in višjo strokovno usposobljenost delavcev.

18.

Podpisniki bodo zagotovili, da bodo v skladu s načrti družbeno-ekonomskega razvoja občine in lastnih razvojnih programov omogočali povečanje sredstev za izobraževanje kadrov s posebnim poudarkom za področje deficitarnih strok.

To vprašanje ureja družbeni dogovor o štipendiranju v občini, ki predvideva tudi so-

lidarnost na področju politike štipendiranja.

Podpisniki bodo razpisali in štipendirali najmanj toliko dijakov in študentov, kolikor predvideva program razvoja v organizaciji oz. interesni skupnosti.

Omogočali bodo učencem in študentom tesnejše povezovanje s proizvodnjo v delovnih organizacijah z občasno, zlasti počitniško prakso na ustreznih delovnih mestih.

Ne bodo prevzemali štipendistov in nastopali bodo proti nelojalnemu prevzemauiju štipendistov oz. že zaposlenih delavcev, ki imajo obveznosti do štipenditorja.

19.

Podpisniki se obvezujejo, da bodo na vodilna in vodstvena delovna mesta razporejali oz. sprejemali delavce, ki izražajo in imajo pozitivne odnose do tradicij socialistične revolucije, do samoupravljanja, do interesov samozaščite, vseljudske obrambe, do bratskih narodov, družbenih interesov nasploh in interesov socialistične ideologije,

— ki niso bili kaznovani zaradi kaznivih dejanj v zvezi s vojnim delom na delovnih mestih,

— ki so z dobrim vodenjem organizacijo pripeljali v napredek in razvoj.

20.

Samo v izjemnih primerih bodo pri izbiri individualnega poslovodnega organa in delavcev na vodilna ter vodstvena delovna mesta podpisniki odstopali pri pogojih šolske izobrazbe največ za eno stopnjo od zahtevane za delovno mesto, pri pogojih prakse pa bodo zahtevali najmanj pet let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delovnih mestih.

Kandidat z negativnim mnenjem družbenopolitičnih organizacij ne more biti sprejet na prej navedena delovna mesta.

21.

Podpisniki bodo pri ponovni izvolitvi oz. imenovanju organa iz prejšnje točke upoštevali uspešnost poslovanja, ki se izraža:

— v jasni perspektivi družbenega in ekonomskega razvoja organizacije in pomena za širšo družbenopolitično skupnosti,

— v uresničevanju programa razvoja organizacije in uresničevanju sprejetih samoupravnih sporazumov in družbenih dohodkov,

— v ustvarjenem dohodku, vlaganju v sklade, ki zagotavlja dolgoročno ustvarjanje dohodka,

— v ustvarjanju odnosov do uveljavljanja samoupravnih in humanih medsebojnih odnosov,

— v razvoju in uveljavitvi kadrovske politike,

— v izboljšanju kadrovske strukture,

— v izboljšanju življenjske ravni zaposlenih.

Uspešnost dela individualnega poslovodnega organa bodo podpisniki preverjali tudi ob vsakoletnem potrjevanju zaključnega računa de-

lovnice organizacije in v primeru neuspešnega dela bodo samoupravni organi in družbenopolitične organizacije sklepali o zaupnici vodilnim delavcem.

Podpisniki pri razpisih prej navedenih delovnih mest ne bodo navedli, da gre za reelekcijo.

Podpisniki bodo v statutih med pogoje za vodilna in vodstvena delovna mesta navedli kot pogoj tudi družbenopolitične in moralne etične kvalitete.

22.

Podpisniki bodo omogočili kandidatu pridobiti lastnost delavca v združenem delu le tedaj, ko bo lahko dokazal z delavsko knjižico, da mu je prenehala lastnost delavca v združenem delu pri drugi organizaciji.

23.

Podpisniki bodo medsebojno sodelovali pri izvajanju nalog izhajajočih iz tega dogovora. To še posebej velja, kadar jih pozove k sodelovanju posamezni nosilec naloge. Zagotovili bodo tudi javno obveščeno o izvajanju nalog in omogočili kontrolo izvrševanja sprejetih obvez.

V pristojnih organih bodo najmanj enkrat letno obravnavali izpolnjevanje svojih nalog in sprejemali potrebne ukrepe.

24.

Podpisniki bodo organizirali take kadrovske službe in na delovna mesta v teh službah kadrovali strokovne in politično ustrezne delavce, ki bodo sposobni izvajati principe kadrovske politike in določila tega dogovora.

Občinska kadrovska služba mora izdelati pregled kadrovske službe v organizacijah, njihovo organizacijo in nakazati možnosti organiziranja teh služb v organizacijah, kjer jih ni.

Organizacije združenega dela z manjšim številom zaposlenih bodo za izvajanje nalog zadolžile ustrezno usposobljenega delavca, ki bo za delo odgovoren pristojnim organom upravljanja v organizaciji.

V zadevi izobraževanja zaposlenih naj bi se manjše organizacije povezale v okviru delavske univerze ali organizirale skupno kadrovsko službo.

25.

Zavod za zaposlovanje, analitska in kadrovska služba občinske skupščine bodo na podlagi planov delovnih organizacij zagotavljali za potrebe občinske skupščine in njenih organov pregled kadrov v občini, posebej še vodilnih in strokovnih, ga spremljali in predvidevali potrebe.

26.

Podpisniki bodo določila tega dogovora vnesli v svoje samoupravne sporazume o medsebojnih razmerjih v združenem delu najkasneje do konca leta 1975.

Dokler ne bo realizirana določba prejšnjega odstavka, se določila dogovora uporabljajo neposredno.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Vzgojno prometna akcija

Komisija za varnost in vzgojo v cestnem prometu pri SO Skofja Loka pripravila načrtno prometnovzgojno akcijo in želj čim širšega sodelovanja vseh pomembnih samoupravnih delovnih organizacij.

Bliža se novo šolsko leto. Na cestah bomo venomer srečavali mladino, ki bo nemalokrat pogojevala cestnopr prometno situacijo. Komisija za varnost in vzgojo si prizadeva, da bi uspešneje posredoval zlasti šolski mladini varnost na cesti, hkrati pa tudi disciplino cestnopr prometnega reda. Za dosego le-tega sta potrebna dva pomembna faktorja, in sicer pazljivost voznikov in kar najboljša tovrstna vzgoja naših otrok.

Osnovnim šolam smo že razposlali tozadevni dopis z letaki, ki bodo razdeljeni med najmlajše šolarje. To pa bi bilo še vse premla! Šola sicer skrbi za prometno vzgojo svojih učencev po učnih programih, a zgodi se, da otrok v šoli odlično obvlada znanje prometa, na cesti pa prav pri istem ni opaziti, kar se je v šoli naučil: ovira promet, sebe in druge pa izpostavlja nevarnosti. Otrokom bi namreč morali nuditi sistematično prometno vzgojo, tako teoretično kakor tudi praktično. Nikakor pa se ne moremo zadovoljiti, da je v to dejavnost vključena zgolj osnovna šola, ampak prav gotovo tudi starši, AMD in ne nazadnje tudi samoupravne družbene in delovne organizacije, seveda vsak po svoje.

Taka široka vzgojna akcija pa tudi zahteva, da bi bila dejavnost koordinirana z namenom, da dosežemo pri otroku čim boljši vzgojni učinek.

Starši naj večkrat spremljajo zlasti mlajše otroke v šolo, trgovino in drugam. Na cesti naj jih poučijo, kje in kako morajo hoditi ali se voziti s kolesom. Vsekakor naj otroke kontrolirajo in se pričajo, koliko so uspeli pri tej vzgoji. Spričo take vzgoje je zagotovo pričakovati manj nesreč, manj smrtnih žrtev in manj invalidov. Človeško življenje nam mora predstavljati največjo dragocenost.

Vsaka delovna organizacija ima lahko svojevrsten pristop k tej tematiki. Spričo dejanskega cestnopr prometnega stanja in vse preveč prometnih nezgod je smatratj varnost ljudi na cesti kot akuten problem, ki zahteva širšega družbenega obravnavanja in vsekakor sodi tudi na dnevni red razprav samoupravnih družbenih teles. Zato bi kazalo na začetku te akcije poskusi delovni organizaciji najprimernejšo obliko, ki je najbolj ustrezna za delovno skupnost. Določiti bi bilo tudi potrebno osebo, ki bi vodila evidenco in spremljala potek te dejavnosti znotraj organizacije, hkrati pa bila povezana s komisijo SO. Delo komisije mora sloneti na vseh pomembnejših družbenih telesih področja občine, da bi v tem pogledu lahko pričakovali uspeh. Akcija prometne preventive naj bi

zajemala prav vse delovne organizacije in vsakogar v njej. Kolikokrat so starši na delovnem mestu nemalo v skrbi za svojega otroka! In če bo ta vzgojna akcija uspešnejša, bodo prenekateri starši bolj mirni in bolj uspešni pri svojem vsakodnevnem poklicnem delu.

In, ali veste, kaj pomeni akcija »Rumena ruta«? Prvošolčki jo bodo nosili en mesec na začetku šolskega leta in s tem opozarjali na svojo prisotnost v cestnem prometu.

Vozniki motornih vozil, ne dopustite, da bi ugasnilo komaj začetno življenje pod vašim vozilom!

Marjan Misson

Družbeni dogovor o enotnih načelih

(Nadaljevanje s 4. strani)

27.

Vsak od podpisnikov lahko predlaga spremembo tega dogovora. Za sprejem sprememb in dopolnitev dogovora velja enak postopek kot za sprejem dogovora.

28.

Za spremljanje izvajanja tega dogovora bodo podpisniki ustanovili skupno komisijo, ki bo imela 9 članov. Štiri člane komisije delegirajo organizacije združenega dela, dva člana družbenopolitične organizacije, dva člana samoupravne interesne skupnosti in ena člana občinska skupščina.

Kandidacijski postopek delegiranja članov komisije iz prejšnjega odstavka opravita občinska konferenca SZDL in občinski sindikalni svet.

Komisija si izmed sebe izbere predsednika komisije. Mandat članov komisije traja štiri leta.

29.

Če se ugotovi, da podpisniki ne izpolnjujejo določil dogovora, komisija omenjena v prejšnji točki opozori najvišji samoupravni organ in družbenopolitične organizacije v organizaciji. V primeru, da opozorila ne upoštevajo, komisija o tem obvesti družbenopolitični zbor občinske skupščine in vodstva družbenopolitičnih organizacij v občini.

30.

Neizpolnjevanje določil družbenega dogovora o kadrovski politiki v občini, je razlog za odpoklic odgovornega organa, oz. hujša kršitev delovne dolžnosti odgovornega delavca.

31.

Ta dogovor velja za vse podpisnike z dnevom podpisa. Vsak podpisnik prejme en izvod dogovora.

Italijanska delegacija

Obiskali so nas predstavniki KP Italije iz Pesare

V začetku meseca septembra je iz sosednje Italije — iz mesta Pesaro prispela 11-članska delegacija tamkajšnje komunistične partije. To je bil sicer vrnjen obisk Ljubljanski sind. — partijski delegaciji. Ker so se člani italijanske delegacije zelo zanimali za razmere v Sloveniji, predvsem pa za samoupravljanje, so obiskali tudi nekaj delovnih organizacij, med njimi tudi naš kolektiv. Delegacijo je vodil Franco Cangotti, član komiteja province Pesaro. Iz Ljubljane so delegacijo spremljali: Vinko Verbec — predsednik MSZSL, Dare Ravnikar — sekretar MSZSL, Janko Velikonja — predsednik medobčinskega odbora sindikata storitvenih

dejavnosti Ljubljana in Jože Seme — predsednik komisije za vprašanja ZK pri CK ZKS.

Glavni direktor Tine Kokelj je delegacijo seznanil z dejavnostjo in razmerami v našem podjetju, nato pa so člani delegacije postavljali razna vprašanja, predvsem pa jih je zanimal sistem samoupravljanja, obveznosti podjetja do družbe, struktura delavcev, osebni dohodki, standard — cena stanovanj, vloga komunistov v OZD itd.

Po končanem razgovoru so si delegati ogledali še del naše proizvodnje, nakar so se zadovoljni poslovili in odšli nazaj v Ljubljano.

KUZNIK ANTON

Krvodajalska akcija

Prav tako kot lansko leto je sindikalna organizacija tudi letos organizirala krvodajalsko akcijo na dan 31. 8. 1974. Odločitev v letu 1970, da se akcija za odvzem krvi izvede na prosto soboto, je bila sprejeta predvsem iz razloga, da smo v proizvodnji imeli veliko pomanjkanje delovne sile.

Na predlog sindikalne organizacije je bil na samoupravnih organih sprejet sklep, da ima vsak krvodajalec prost plačan dan, če se akcije udeleži. S tem smo uspeli, da proizvodnja nemoteno teče, ker smo, kakor smo že omenili, izkoristili za to akcijo prosto soboto. Vsi člani kolektiva oz. krvodajalci so tako odločitev z razumevanjem sprejeli.

Iz obrata Gorenja vas in Sovodenj se je letos udeležilo krvodajalske akcije 44 članov kolektiva, in to v Gorenji vasi.

Člani kolektiva obrata I, skupnih služb, trgovine in obrata II pa smo skupaj s 3 avtobusi odšli na odvzem krvi, 31. 8. 1974, v Ljubljano. Te akcije se

je udeležilo 94 krvodajalcev. Po končani akciji smo vse krvodajalce povabili na skromno zakusko k Mihovcu v Pirniče.

Ob lepem vremenu je na vrtu zavladalo veselo razpoloženje in smo ob prijetnem kramljanju sklenili, da se bomo v prihodnje v še večjem številu udeležili te humane akcije.

Ob 15. uri smo se z avtobusi odpeljali proti Skofji Loki. Med vožnjo sta nas naša stalna krvodajalca Andrej Bertonec in Avgust Smon zabavala in skrbela za veselo razpoloženje.

Kljub temu, da ta akcija poteka na prosti dan, se število krvodajalcev iz leta v leto povečuje. Letos se je število povečalo za 30 in v prihodnje pričakujemo, da bo udeležencev te humane akcije še več. Za pa nimamo podatkov iz naših dveh obratov Kranj in Preddvor, kjer tudi vsako leto pride na odvzem krvi precej članov teh obratov.

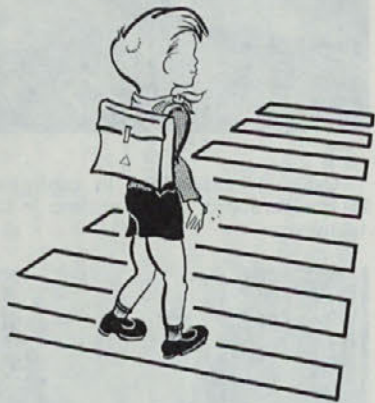
Sindikalna organizacija se vsem krvodajalcem iskreno zahvaljuje.

Franc Gaber

Učenci!

Ste pripravljeni na samostojno pot v prometni vrvež?

So vas poučili

kako

hoditi po pločniku

kje

po cesti

kdaj

čez cesto?

So vam pokazali starši in učitelji najbolj varno pot od doma do šole in od šole do doma?

Vozniki motornih vozil, ne dopustite, da bi ugasnilo komaj začetno življenje pod vašim vozilom!

Triglav- naš dom

Tisti večer, 24. avgusta, je bil prijeten. Dom na Kredarici ob vznožju samega vrha očaka Triglava je odmeval od petja in veselega razpoloženja številnih planincev. Bilo jih je toliko, da so bila zavzeta vsa ležišča gostoljubnega doma. Med zbranimi planinci jih je bilo tudi trideset obeh spolov iz kolektiva Jelovice, točneje iz obrata Oken in vrat. Zavzeli so obe veliki mizi levo za vhodom v glavno sobo doma na Kredarici. Skozi okno je družina pogledovala proti vrhu Triglava, ki se je tu pa tam za hip pokazal iz megle in plešočih oblakov. Za trenutek je bil ozarjen od zahajajočega sonca, ki je nato počasi utonilo v sivino prihajajočega večera.

Naslednje jutro ga bo treba zavzeti. Pred planinci je bila noč, ki bo dala moči za uspešen vzpon. Misel na cilj, ki je bil tako blizu, je družino napravila razigrano. Pozabljeni so bili napori prehojene poti, ledeni vihar nad Krmo, razbičani obrazi od dežja in obleke, premočene do kože.

Izpred podjetja v Skofji Loki je odpeljal avtobus vesele planince do Pokljuke, od koder so zakoračili proti Uskovnici. Vreme je kazalo dobro. Nekateri so prvič stopali v osrčje Triglavskega pogorja. Veselo razpoloženje med obiskovalci gorskega kraljestva je nekoliko splahnelo. Pot je postajala strma in zvižugana. Skalnata pobočja so se približevala in oddaljevala za odhajajočimi. V sedlu nad Uskovnico je bil prvi počitek z malico. Gorske ptice so krožile nad jasmami trave, samevajočimi med skalovjem. Visoko drevje je ostalo v dolini, ostalo je le še grmičevje in nizki bori, vmes pa veliko cvetja in trav, ki se razbohottijo prav v mesecu avgustu.

Pot preko pobočij slemena nad Vojami je bila čudovita. Razgled je segal do Jelovice in Črne prsti, spodaj pa je počivala bohinjska dolina. Gozdovi in travnate doline so bile kot na dlani, toda globoko pod prisojno planinsko stezo, ki se je približevala romantičnemu vstopu v Velo polje.

Karavana je dodobra segrela prispela v Vodnikov dom nad Velim poljem, kjer se je vroč čaj s kančki kačje slinile prilegel želodcem. Kratek počitek je dal moči za daljši vzpon proti vznožju Triglava. Začelo je rahlo rositi in jelovška četa je pospešila korak. Predhodnica z vodjo pohoda ing. Omanom je zakoračila v gosto meglo nad dolino Krme in preko razpotja proti Kredarici.

V gosti megli se je glavni razbila na male skupine. Ena od teh, sestavljena iz večkratnih obiskovalcev Triglava je v viharni plohi spre-

(Nadaljevanje na 7. strani)

Nadaljevanje (2)

Honda Motor Co. Ltd je bila naš naslednji gostitelj. Sprejel nas je generalni direktor s svojimi sodelavci. Ob priložnosti našega prihoda so na tovarni izobesili jugoslovansko in japonsko zastavo in nas nadvse pristrčno sprejeli. Tovarna ima zaposlenih 4.200 delavcev, od tega samo 5% žensk. Proizvajajo pa predvsem motorje in avtomobile.

Stalna razstava »Good living«, ki jo organizira »UIA«, mednarodno združenje arhitektov v sodelovanju z japonskim gradbenim centrom, je bila za nas še posebno zanimiva. Tam smo imeli priliko videti montažne hiše različnih tipov, tako »težke« kot »lahke« montaže in vso opremo za stanovanje, ki je potrebna za »good living« (dobro življenje) in okrog 3.000 novih oziroma izpopolnjenih materialov za proizvodnjo hiš in opreme. Imeli pa smo tudi razgovore s predstavniki firme Cidai Sanogyo Co. iz Osake, ki letno proizvaja 20.000 stanovanjskih hiš in ima zaposlenih 4.000 delavcev.

3次元のルーフ・マテリアル!!

銅箔化粧防水

電解銅箔を主体とするポリエチレンフィルムと合成樹脂不飽和ポリアミド加工し裏打ちし、耐腐蝕性を確保したものです。建物の外装材として。

The Seibu Department Store Ltd. je največja trgovska hiša na Japonskem. V njenem sestavu dela 130 velikih supermarketov in 15 specializiranih trgovin. Letna realizacija je 2,5 milijard US\$. V njenih poslovalnicah je mogoče kupiti artikle iz celega sveta, skupno imajo v prodaji preko 100.000 grup proizvodov. Pogovarjali smo se z menagerjem »International Devision«: s sodelavci in si ogledali eno večjih trgovin (v 6 urah nismo prišli do konca). Vmes pa pri vseh vhodih videli tudi dekleta, ki se neumorno priklanjajo in smehljajo prihajajočim in odhajajočim gostom.

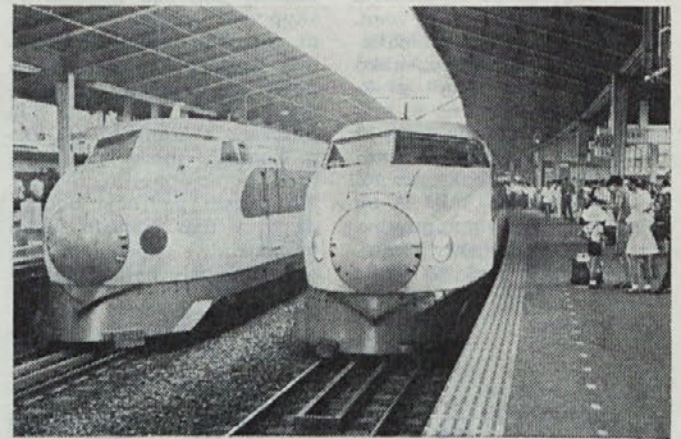
Tine Kokelj dipl. oec.

37 000 km dolga pot skozi SSSR

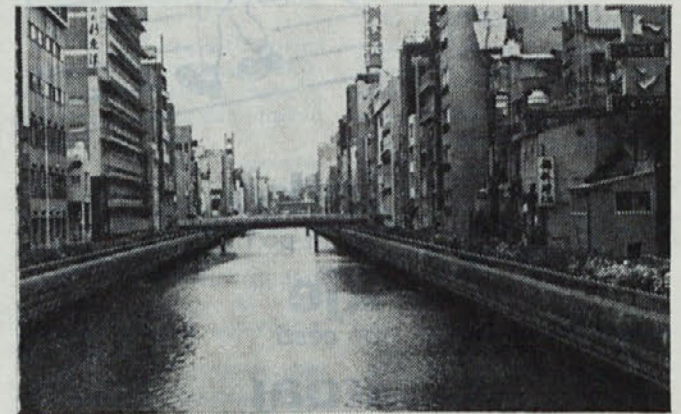
Razgovor s predsednikom japonske gospodarske zbornice Mr. Akira Totoki nam je dopolnil sliko o japonskem gospodarstvu, sicer pa več o gospodarstvu Japonske kasneje.

Pot smo nadaljevali z najhitrejšim vlakom sveta »Bullet Trains«, 600 km dolgo razdaljo med Tokyem in Osako smo prevozili v manj kot 3 urah. Maksimalna hitrost potovanja s tem vlakom je 250 km na uro. Vlak nima zamud, na postajah stoji točno 2 minuti, vrata se odpirajo in zapirajo avtomatično in imajo samo dve možnosti, ali ti uspe vstopiti ali pa moraš čakati naslednjega. Proga je dvotirna in vsakih 15 minut odpelje vlak iz Tokya proti Osaki in obratno, ob takih transportnih sredstvih resnično ni vprašanje tudi do 200 km daleč dnevno hoditi na delo.

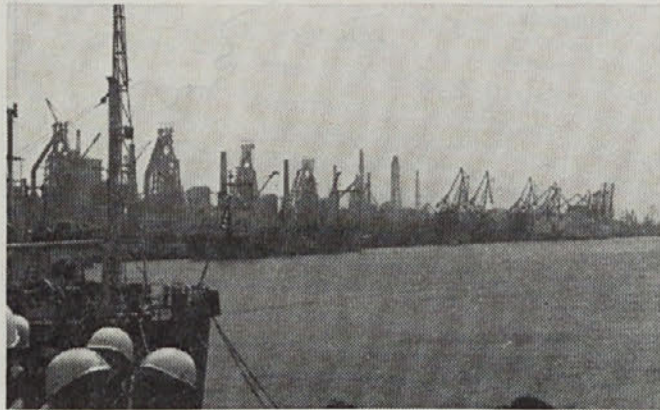
Osaka je zares lepo in zanimivo mesto, polno značilnosti, ki jih Evropejci lahko vidimo le tam. Tale reka seka in pere to mesto.

Wakayama leži južno od Osake na obali Tihega oceana. Tam je glavna industrijska cona Japonske. 2,5 ure smo se vozili po avtomobilski cesti skozi to industrijsko območje neštetihih tovarn, od katerih smo si ogledali le 350 let staro železarno Sumikin Shipping Co. Ltd., ki ima danes zaposlenih 30.000 delavcev in lastno trgovsko floto za prevoz rude in jekla. 35% celotne proizvodnje izvažajo, nekaj tudi v Jugoslavijo. Tudi v tem podjetju so nam ob razgovorih pokazali enourni film o razvoju in proizvodnji podjetja ter nam pokazali glavne obrate. Čeprav gre za železarno, je v tovarni velik red, sama okolica podjetja pa urejena lepše kot okrog

in Japonsko

marsikaterega od naših hotelov, kar je lepo razvidno iz naslednjih slik.

V Katsura Brewery je bila naša pomembnejša postojanka, tovarna piva, pijač in hrane »Suntory Beer«. Podjetje ima 4.000 zaposlenih in izredno visoko stopnjo avtomatizacije in organizacije poslovanja. Pri poskušanju nismo povsem zatajili starih kranjskih navad, saj je izbira bila zares velika.

Triglav - naš dom

(Nadaljevanje s 6. strani)

gledala smer proti Kredarici in nehote zavila proti domu na Planiki. Malo daljša, serpentinasta pot je bila sumljiva Gusteljnu, enemu od najstarejših udeležencev pohoda, ki pa je bil tokrat prvič na poti na Triglav. Dober lovski nos je kot kaže slutil, da smer teče preveč na levo in je glasno podvomil v končni cilj. Gosta megla je preprečevala razgled naprej in nazaj. Leden dež je neusmiljeno padal, kar pa ni motilo vztrajnih gornikov.

Končno so se pokazali medli obrisi planinske kočice — bila je Planika. Torej zgrešili so smer. Gromu iz oblakov je sledila kletvica izpod Gusteljnovega brkova. Kljub temu je bil kratek počitek v Planiki dobrodošel.

Pot proti Kredarici je iz Planike speljana pod samo južno steno Triglava. Dež je nekoliko pojenjal, skalnata, pa spet peščena pot je pripeljala na sedlo pod Malim Triglavom, nakar so se iz megle izluščili obrisi doma na Kredarici. Iz prsi zadihanih planincev se je izvil mogočen vrisk, nakar jih je v koči sprejela predhodnica s še ostalimi prispelimi planinci. Kaj čudno podoba so nudili gorjanci s Planike. Jože je izgledal kot dvovrba kamela — z nahrbtnikom pod vetrovko. Gusteljnu so se pobesili košati brki, pa so se ob krepkem požirku slivovke hitro opomogli. Stane in Francelj sta bila kot dva potapljača z oprijetimi premočenimi hlačnicami, od katerih je kapljala deževnica. Lojze in njegov nabedudni sin sta bila še najbolj pri močeh. Potem, ko so si prispeli že krepko opomogli, je stopila v kočico še zadnja trojica jelovčanov. Janez je pripeljal onemoglo Marico in Draga, ki je bolj sveže izgledal. Janez je bil kot kakšen šerpa s Himalaje otovorjen s prtljago in oborožen s pripomočki za gorsko hojo.

Ze proti večeru se je oglasila pesem iz grl jelovške karavane. Razpoloženje je ustvarila dobra kapljica in veselje nad premaganimi težavami viharne poti.

Pavle je gorski krst vzel preveč dobesedno, pa ni mogel niti na vseh štirih stati. Zapustil je Kredarico z nogami naprej. Zunaj pred domom si je nabral svežega zraka, noč mu je pa povrnila poprejšnje sile.

Dolgo v noč je trajalo planinsko vzdušje, pomešano z dovtipi in šalami na račun zadnjih dogodkov. V prepevanju je pa ekipa Jelovice

med vsemi planinci na Kredarici nosila zastavo.

Nedeljsko jutro je prineslo razjasnitev. Pogoji za vzpon na vrh so bili idealni. Karavana je bila kompletna, in čila je krenila v steno. Prav romantična pot po klinih in nad previsi je vodila na Mali Triglav. Na žalost je megla spet zavila vrh v oblake. Razgled je bil malenkosten. Ob Aljaževem stolpu so se odprle spet čutarice, sledil je krst vseh, ki so prvič stopili na streho Jugoslavije. Triglavska pesem je zadonela v megleno morje pod Triglavom in se razgubila med številnimi nevidnimi vrhovi.

Sestop je bil hiter. Mimo zapuščene italijanske karavle in po skalnatih gričih je pripeljala vijugasta pot v Tržaško kočico na Doliču.

Spet počitek, nato preko Prehodavcev čez strmo sedlo do malega jezera in odtod do lepega planinskega doma — Zasavske kočice na Prehodavcih.

Odslej je šla pot le še navzdol. Idilična sedmera triglavska jezera so se vrstila eno za drugim. Počitek ob zadnjem planinskem domu — Koči pri sedmerih jezerih —

je bil daljši. Topla juha se je prilegla. Planinci so udarili zadnje planinske pečate na razglednice in spominke s planin.

Od doma pri jezerih je odprava krenila proti zadnjemu, Črnemu jezeru in se preko strme Komarče spustila k izviru bistre Savice.

Gostišče ob Savici je zaživel. Obrazi vseh so bili jasni, nasmejani. Od najstarejših, ki so bili prvič na Triglavu, pa do najmlajših, vsem je žarelo zadovoljstvo z obrazov. Posebno so se pokazale žene in seveda dekleta, saj so bile vzgled številnim krepkim moškim, hribolazcem. Vsem zbranim je vrela pesem iz grl, sprva tiho, nato vse bolj prešerno, udarno.

Melodija »PREJ PA NE GREMO DAM« bi se skoraj uresničila, če ne bi zatajili gostinci v dolini. Gostilne so bile ali zaprte ali pa niso imele več dobrot na zalogi. »Čudno« so govorili jelovski planinci, »v gorah, kjer oskrbujejo domove konji in ljudje je vsega dovolj, v dolini pa še poštenega požirka ne dobiš. Gremo nazaj!«

To pot nazaj nismo šli, treba bo naslednji dan spet v tovarno na delo. Nazaj se bodo pa še vrnili, tudi večkrat in ne bo jim žal. Gore, naše gore, so vabljive. Vrnili se bomo! Franc Jenko

Opravljanje obrti kot postranski poklic

Oddelek za gospodarstvo in finance skupščine občine kot pristojni upravni organ za zadeve, ki se nanašajo na obrtno dejavnost je ugotovil, da se na področju občine še vedno precejšnje število oseb ukvarja z obrtno dejavnostjo brez dovoljenja oziroma po domače povedano — šušmarijo. Podatke o tem je navedeni organ dobil s kontrolo inšpektorjev na terenu, ob registraciji računov, od službe družbenega knjigovodstva, iz poslovnih knjig, ob priliki tehničnega pregleda novih zasebnih stavb in s prijavi s strani občanov. Predvsem gre tu za občane, ki so redno zaposleni v organizacijah združenega dela, v svojem prostem času pa opravljajo storitve ali izdelujejo proizvode ne da bi to dejavnost prijavili. Prav njim in njihovim svojcem, ki niso redno zaposleni (npr. gospodinje, upokojnici) velja naslednje pojasnilo:

Novi obrtni zakon, ki je pričel veljati 3.8.1973 in občinski odlok o obrtnih dejav-

nostih, ki se lahko opravljajo kot postranski poklic z dne 12.12.1973 omogočata osebam, ki se ukvarjajo z obrtjo, da tako dejavnost legalizirajo pod pogojem, da imajo zanjo predpisano strokovno izobrazbo ali usposobljenost in ustrezen prostor, potreben za dejavnost.

Dejavnost je treba priglasiti oddelku za gospodarstvo in finance SO Skofja Loka. Obrazi so na razpolago pri referentu za obrt in na krajevnih uradih. Osebe, ki imajo lastnost delavca v združenem delu, morajo ob prijavi predložiti soglasje organa upravljanja svoje delovne organizacije.

Spričo obstoječih velikih in še rastočih potreb potrošnikov po obrtnih storitvah in obrtniških izdelkih, ki jih družbena in redna zasebna obrtna dejavnost ni v stanju pokriti, je vsekakor potrebno, da se obrt čimbolj razvija, v okviru potreb pa tudi postranska obrtna dejavnost. Seveda pa pri tem niso mišljeni občani, ki za opravljanje dejavnosti nimajo pogojev in pa tisti, ki dejavnost nečejo prijaviti.

Posebej pa poudarjamo in hkrati opozarjamo, da zaradi opravljanja postranske dejavnosti ne sme trpeti delovna sposobnost in storilnost na rednem delovnem mestu v organizaciji, kar pa je prepuščeno presoji organa upravljanja pred izdajo že omenjenega soglasja.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Ob obisku na Inštitutu za psihologijo in Fakulteti za družbene vede nas je sprejel in spravil v šolske klopi, kjer smo poslušali predavanje prof. dr. Misumija, o teoriji »PM« (samoupravljanje na Japonskem in vpliv delavcev na odločanju ter vzroki psiholoških konfliktov). Po predavanju se je razvila živahna razprava, kjer smo oboji »preizkušali« samoupravnost jugoslovanskega oziroma japonskega sistema. Posebej pa je bilo za nas interesantno proučevanje organizacije in sistema študija na univerzah in njena povezava z gospodarstvom.

(Nadaljevanje prihodnjič!)

Občinska delegacija in predstavniki podjetja

Skrb občinskega vodstva za nadaljnji razvoj našega podjetja

V četrtek, 5. septembra so Jelovico obiskali predsednik občinske skupščine tov. Tone Polajnar, sekretar občinskega komiteja ZK tov. Jemc Janez in predsednik izvršnega sveta skupščine občine Škofja Loka tov. Jože Stanonik in se s predsednico delavskega sveta tov. Anko Kos, sekretarjem organizacije ZK tov. Antonom Kužnikom in tov. Tinetom Kokeljem, glavnim direktorjem, pogovarjali o:

— doseženih rezultatih, problemih in akcijah v preteklem obdobju ter planih in akcijah do konca leta,

— perspektivnem — srednjeročnem programu podjetja in njegovi vključitvi v koncept občinskega oziroma širšega razvoja,

— integracijskih procesih v občini, na Gorenjskem in v

Sloveniji ter vlogi Jelovice pri tem,

— drugi gospodarski, samoupravni in poslovni politiki v podjetju.

Gostje so ugodno ocenili dosedanja prizadevanja kolektiva Jelovice in njenega vodstva pri reševanju nekaterih pomembnih problemov, ki so bili prisotni v poslovanju podjetja, doseženi rezultati pa kažejo, da je globalna usmeritev Jelovice pravilna in da je začrtano poslovno politiko treba nadaljevati tudi v bodoče.

Ugotovljeno je bilo, da Jelovica predstavlja pomemben delež v občinskem gospodarstvu, torej naj bo zato deležna vsestranske pozornosti in podpore. Prav tako pa naj kolektiv Jelovice tudi v bodoče sodeluje pri vseh akcijah, ki so širšega občinskega pomena.

Po razgovorih smo si skupno ogledali proizvodnjo montažnih objektov in ponovno skupno ugotovili, da je realizacija postavljenih srednjeročnih ciljev, tako na področju stavbnega pohištva kakor montažnih objektov realna in nujna, toda pogojena z velikimi naporji kolektiva Jelovice, z uspešnim sodelovanjem z drugimi kolektivi in s podporo širše družbene skupnosti.

Obisk je bil obojestransko koristen, saj smo poenotili in utrdili nekatera pomembna stališča za nadaljnje delo.

Tine Kokelj, dipl. oec.

JELOVICA — glasilo delovnega kolektiva Jelovica, lesna industrija Skofja Loka — Ureja: odbor za obveščanje organizacije združenega dela: Jenko Franc, Jenko Franc, Ogorc Berta, Tušek Janez, Bondi Tjaša, Oblak Smiljana, Dolenc Stanka, Rupar Jože — Odgovorni urednik: Franc Pavlin — Tisk: P Gorenjski tisk, Kranj, v 1100 izvodih

Naše poslovalnice

V zadnjem glasilu sem zapisal nekaj besed o otvoritvi poslovalnice v Stari Pazovi in pri tem v uvodu bežno omenil našo maloprodajno mrežo. Pa bi bilo mogoče prav, da bi naše poslovalnice malo bolj predstavil, saj je verjetno več članov kolektiva, ki o naših poslovalnicah vedo bolj malo ali pa skoraj nič. Zato sem se torej odločil, da o njih malce več napišem za vsesplošno poznavanje celovitosti našega podjetja. Naša prodajna mreža je razširjena v Jugoslaviji po vseh republikah, razen v Crni gori, kamor pa zaenkrat posega poslovanje saraževske podružnice.

V Sloveniji se bohota najmočnejša v celi družini — poslovalnica Škofja Loka. Ta poslovalnica je verjetno vsem kar dobro poznana, saj leži v Starem dvoru pri obratu I. Poslovodja je Anton Madjar, polletna realizacija pa je (zaradi boljšega pregleda bom pisal v starih dinarjih) 1,94 milijarde, kar pomeni, da je bil plan presežen za 8 %.

Na Hrvaškem nekaj kilometrov izven Zagreba, v Svetah, stoji montažno skladišče Jelovice, poslovalnica, ki je druga najmočnejša. Skupna realizacija v polletju 1974 pa je bila 1,49 milijarde starih din.

S tem smo z milijarderji končali.

Se poslovodja: Josip Biondič, ki vodi osem sodelavcev.

140 km dalje na cesti proti Beogradu počasi uvajamo poslovalnico Nova Gradiška, kjer sicer še ni bilo niti otvoritve in ne moremo navajati realizacije, saj bi bila popolnoma neprimerljiva z realizacijo ostalih poslovalnic. Poslovalnica se nahaja

na Krajačičevi ulici 31, zaposleni so štirje, njihov šef pa je Mijo Latkovič. Zanimivo za to poslovalnico je, da ima širok izbor keramike in ostalega gradbenega materiala. Predstavništvo Osijek — predstavnik Ilija Dotlič — spada pod poslovalnico Nova Gradiška.

O poslovalnici Stara Pazova, 32 km od Beograda, že nekaj veste. Uradni naslov — Kamenjarova 29, poslovodja je prijazen Mladen Mrđa, ki s svojimi petimi sodelavci orje ledino na tem področju. Tudi tu ne moremo imeti podatkov o polletni realizaciji, zato navajamo prodajo od maja do avgusta — 336 milijonov.

Napotimo se dalje 270 km niže v Srbijo. Tam v Nišu v poslovalnici Jelovica, na ulici Nikodije Stojanoviča prodaja naše pohištvo Jurij Hafner, naš rojak iz Virloga pri Stari Loki. 556 milijonov realizacije v prvem polletju daje tej poslovalnici pomembno mesto v naši maloprodajni mreži. Da se razumemo, Hafner ne prodaja sam — v poslovalnici jih je še pet.

Iz Srbije, kjer smo spoznali naši poslovalnici, posezimo še v Makedonijo. Nekaj kilometrov iz centra Skopja, v Mađarih stoji »našata delovnica« Skopje. Poslovodja Dančo Milanov je s svojimi podrejenimi v prvih šestih mesecih ustvaril 372 milijonov realizacije.

Zapustimo poslovalnico Skopje in se ozirimo proti domači Skofji Loki. V isti smeri leži Sarajevo, glavno mesto BiH. Tam smo 1. julija vzpostavili poslovalnico, prej je bilo to predstavništvo poslovalnice Skofja Loka in glejte: že v prvih dveh mese-

cih je 228 milijonov realizacije. Poslovodja je Faruk Sahinpašić, ki ga zlasti odlikuje ekspeditivnost. Pomoč mu nudijo trije sodelavci. Pod to poslovalnico je spadalo predstavništvo Tuzla.

Sedaj pa si oglejmo še obmorski del republike Hrvatske. Sibenik je naša najmanjša poslovalnica. Upravlja jo dejansko le poslovodja Drago Kolombo, realizacija v prvih šestih mesecih je 107 milijonov. Poslovalnica stoji na prometni Ulici bratstva i jedinstva.

Tovariš Tonči Skočič je poslovodja poslovalnice Zadar, ki s tremi sodelavci prodaja naše izdelke na območju Severne Dalmacije. Naše montažno skladišče stoji na Biogradski ulici. V informacijo še polletna realizacija — 250 milijonov.

V znanem obmorskem letovišču Crikvenici je do nedavnega stoloval v naši poslovalnici tov. Budek. Trenutno ga zamenjuje tovariš Ivančec. Poslovalnica Crikvenica je ena naših najstarejših, v prvih 6 mesecih pa je prodala za 282 milijonov naših izdelkov.

Ostala nam je le še ena poslovalnica, tretja najmočnejša po polletni realizaciji (653 milijonov starih dinarjev), to je poslovalnica Pula, Fižela 7a na Stoji. Energični poslovodja Stevo Adič s svojimi štirimi sodelavci nam je garancija za nadaljno uspešno poslovanje te poslovalnice.

Sedaj pa v mislih odputimo nazaj v Skofjo Loko in se odpočijmo od dolgega potovanja po naših poslovalnicah v Jugoslaviji. Zaželimo jim še mnogo uspehov v bodoče, saj je to vsekakor njihov in naš interes. **Tušek**